

6. postna nedelja – leto B

Slovesni prihod v Jeruzalem

Drugi dan je velika množica, ki je prišla na praznik, slišala, da Jezus prihaja v Jeruzalem. Vzeli so palmove veje, mu šli naproti in vzklikali: »Hozána! Blagoslovljen, ki prihaja v Gospodovem imenu! In Izraelov kralj!« Jezus je našel oslička in sédel nanj, kakor je pisano: Ne boj se, sionska hči! Glej, tvoj kralj prihaja, sedeč na osličjem mladiču. Njegovi učenci sprva tega niso razumeli. Ko pa je bil Jezus poveličan, so se spomnili, da je bilo to pisano o njem in da so mu to storili. Jn 12,12-17

Kraljevsko dostojanstvo

Danes bi se rad prav na kratko ustavil pri podobi Jezusa v dvojnem kraljevskem dostojanstvu. Po blagoslovu zelenja smo slišali, kako so Jezusa slovesno sprejeli, ko je vstopal v Jeruzalem. Takole pravi evangelist Janez: Vzeli so palmove veje, mu šli naproti in vzklikali: »**Hozána! Blagoslovljen, ki prihaja v Gospodovem imenu! In Izraelov kralj!**« (Jn 12,13)

Le teden za tem pa evangelisti poročajo o drugačni podobni Izraelovega kralja. Takole pravi evangelist Marko: Ogrnili so ga v škrlat, spletli krono iz trnja in mu jo nadeli. Začeli so ga pozdravljati: »Pozdravljen, judovski kralj!« (Mr 15,18-19)

Isti kralj v dveh popolnoma različnih podobah, a v svojem bistvu vedno ISTI! Za nas je prva podoba izredno močna skušnjava, ki se ponavlja tudi v drugem delu: »No, ti, ki podiraš tempelj in ga v treh dneh postaviš, stopi s križa in se tako reši.« Podobno so ga med seboj zasmehovali tudi véliki duhovniki s pismouki in so govorili: »Druge je rešil, sebe pa ne more rešiti. Mesija, Izraelov kralj, naj zdaj stopi s križa, da bomo videli in verovali.«

Lahko si predstavljamo, kako huda preskušanja je to za Jezusa. Čeprav bi lahko stopil s križa, lahko bi pometel s sovražnikom, se pusti zasmehovati. Zakaj? Če bi ostal pri zunanji moči, bi bil isti, kot njegovi nasprotniki. Ker pa ostaja zvest samemu sebi in ljubezni, zaradi katere je prišel, ostaja tih, ljubi in odpušča. **Njegovo kraljevanje je v ljubezni, ne v moči; v ponižnosti, ne v napuhu; v tišini, ne v blišču slave.** Jezus je v svojem bistvu ves čas ISTI, isti Izraelov kralj. Kaj pa mi?

Ugaja nam prva podoba, veselega kralja, ki ga vsi sprejemajo. In že tam pademo v samopašnost, napuh in prezir. Zato v naslednjem trenutku ponižanja ne zdržimo, ga ne prenesemo, vedno moramo dokazovati svojo moč in veličino.

V teh dneh pred veliko nočjo se skušajmo ustaviti ob notranji veličini ponižanega Kralja. Tudi mi smo povabljeni, da zremo vanjo in verjamemo vanjo. Ni nam potrebno dokazovati svoje nedolžnosti, le živeti jo moramo, ni nam potrebno dokazovati svoje ljubezni, le živeti jo moramo. Naša veličina je, tako kot Jezusova, v globini ne v videzu. Zunanje priznanje ali prezir ne spreminjata našega bistva! Poskušajmo to v teh dneh globlje doumeti in uresničiti.